

Paraules de benvinguda al Claustre universitari a càrrec del Rector Nadal Batle

L'habilitat de convertir les idees en coses és el secret de l'èxit. I reeixir és l'objectiu de qualsevol empresa humana que percaça una finalitat.

Dins aquesta cursa cabdal que és, i ha d'ésser, la modernització de la UIB, una de les fites és posar-la a la par de totes aquelles altres institucions que mesuren llur vàlua pel nombre i la qualitat d'articles de recerca que produeixen, pel nombre de volums de llurs biblioteques i hemeroteques, per la quantitat de premis científics de prestigi aconseguits i per la complexitat, riquesa i qualitat de llur infraestructura d'investigació i de docència. Un dels costums d'aquestes institucions és saber valorar públicament, per mitjà d'actes com aquest, la tasca empenedora i creadora de riquesa d'aquelles persones que donen suport a l'entorn on es troba la institució i en són substrat. Aitals gests sempre tenen acollida i resposta positiva d'honorats. Aquesta és una part essencial de la *Weltanschauung* de les institucions universitàries de prestigi.

"Nil habet infelix paupertas durius in se

quam quod ridiculos homines facit."

No volem nosaltres esclavissar-nos dins aquest tipus de ridícul, ans al contrari, volem excel·lir en totes aquelles activitats que generin creació de ciència i creació de cultura contemporània.

Sovint és difícil veure i entrellucar que de la ciència i la cultura en brollen la riquesa i el benestar, de la mateixa manera que hom pot comptar les llavors d'un gra de raïm però hom no pot comptar els grans de raïm que hi ha dins una llavor. Aquest és el *Zeitgeist* d'ara: s'ha de voler veure en aquesta cerimònia, ultra la reconeixença dels mèrits empenedors del doctorand, un homenatge a la capacitat dels naturals d'aquesta terra per sobreviure i crear riquesa ben tots sols i molt sovint en contra de forces exteriors.

És la terra d'una gent que no l'habitam després de foragitar-ne altres habitants, perquè l'hàgim trobada abandonada o perquè ens hi hàgim aplegat en una horda formada per diversos pobles, sinó que el nostre origen és tan pur i legítim que hem viscut i hem de viure sempre amb la possessió de la terra d'on hem sorgit, i, per aquesta condició d'indígenes sense plomes, podem i hem de donar a les idees, les coses, les ciutats i els nostres descendents els mateixos noms que hem heretat dels nostres parents més íntims. Perquè *de profundis* raja amb justícia que només a nosaltres, els d'aquí de debò, ens és llegut d'anomenar-la amb escaiença pàtria i mare. Bé, doncs, tots els que reclamen a dreta llei l'hegemonia i les seves arrels, cal que demostrin l'autenticitat de l'origen de llur nissaga servant els costums, la llengua, la bellesa, la netedat i la riquesa d'aquesta nostra, bruta, dissortada, esclavitzada, però estimada pàtria.

Senyor doctorand, som cert que vós sou d'aquest parer i que talment us heu captivat i teniu la intenció de captar-vos. Les vostres arrels, els vostres orígens, els vostres descendents, seran testimoni de tot això, i aquest títol que us hem conferit i el vostre tarannà s'honoraran mútuament.

Teniu present que les togues són una feixuga càrrega. Hèracles ho aprengué de Nessos. Essent com és aquest acte un homenatge a tota la munió de gent que ha contribuït que aquesta terra no sigui un pou de pobresa, em crec legítimat també a demanar públicament a aquest mateix grup de gent entre els quals us comptam un esforç perquè aquest instrument d'engendrar benança no sigui destruït ni generat per la gent d'enjondre. La nostra universitat està compromesa en l'escomesa.

Vivim en una terra que no mereixem i cal que cada dia ens en fem una mica més mereixedors per poder-nos convertir en els tenidors del nostre propi futur i de la nostra eucràsia.